

Πλάναξ

Αγιορειτικός μοναχισμός.

1

Οι δεσμοί *ε* αι ιστορικοί του αγίου Όρους
από της ενστάσεως μέχρι μέχρις ημών (885-1920).

Τομοί δύο σελ. 800.

Τομος Α' περίοδος πρώτη

από αρχής μέχρι της ἀξιόσεως της Κρισόλει (885-1453)

Πρόλογος.

Πλάναξ του αγιορειτικού.

Πηγαί *ε* βονδίσματα

Εισαγωγή I αρχική γματάσλαος μοναχών εν αγίω Όρει

II ιστορική αναμύωσις του εν Άδα μοναχισμού κα-
τά την περίοδον ταύτην.

III κώδικες *ε* εὐδέσεις τῶν ὑπομνήτων *ε* τῶν ἐπιστο-
μῶν ἡγμένων του αγίου Όρους

Τμήμα Α' 1. Γενικόν μέρος.

Κεφ. Α'. Το πρώτον κοινόν τῶν Κουχαβίων. τὸ Πρωτάρον
ε ἡ λαίρα τῶν καρῶν, *ε* σχέσις αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀρχ. μοναχ. σανακτοῦ.

Κεφ. Β'. Η γράμματα τῶν πρώτων μεγάλων ιστορικῶν γεγονό-
των του αγ. γιδανασίου.
ἀναδιοργάνωσις τῶν καινῶν του Πρωτάρου. - σχέσις αὐτῶν πρὸς τὰ
"κοινὰ" τῶν ἀρχ. ἐκ. χρόνων, *ε* πρὸς μοναστικά βολαύτα.

Κεφ. Γ'. Τὸ Α' ὑπομνήσιον καὶ τὸ αὐτοῦ. I. του. ὑπομνήσιον.

I τὰ αἰετα ^ε τῶν ὑπομνήσεων του Α' ὑπομνήσιου *ε* τὰ πρὸ αὐτοῦ
ὑπομνήσια ὑπομνήσια

II ἀνάμνησις *ε* διασάμεισις του περιεχομένου του Α' ὑπομνήσιου.

III ἐπίλογος. κρίσις *ε* συμπεράσματα.

Κεφ. Δ'. Το Β' Τυπικόν επί αὐτοῦ. Κεν. του μοναχικοῦ.

I αἶτια καὶ τὸ ἱστορικὸν μεσολάβησιν τοῦ Β' Τυπικοῦ

II Ἀνάγκη καὶ διασώφισις τοῦ περιχομένου " "

III Ἐπιτοχὸς - κριτικὸς καὶ συμπέρασμα.

Κεφ. Ε'. Ἡ διαμελοδοσία τοῦ βασ. ἐπιλόγου καὶ τὸ δημοτικὸν μέρος τῆς δύο ἰσοπέδων Τυπικῶν.

Κεφ. Σ'. Ἡ δημιουργηθῆσα γὰρ ἡλιαστικὴ ποικιλία

I Τοῦ μοναχικοῦ καθεστώτος ^{μοχλοῦ} πρὸς τοὺς Ἰουδαίους

II Ταῦτα κεραταῖα ἄρθρα ἰσχυρῶς Τυπικῶν: οἱ ἀγέμιοι γὰρ κινήθη καὶ τὸ γένος.

III Ἡ ἀποσυρτικὴ ἀνάγκη τῶν ἀπαιτητικῶν θεολογικῶν καὶ ἁγιογρ. ποικιλίας - σχέσις αὐτῶν πρὸς τὸ κράτος καὶ τὴν ἑκκλησίαν. σχέσις τῶν Τυπικῶν τοῦ ἁγ. Ὁρους πρὸς τὰ σύγχρονα Τυπικὰ ἄλλα μόνον καὶ ἐν γένει πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικὸν μοναχικόν IV ὁ ἰδιαίτη χαρακτήρ τοῦ ἀδελφικοῦ μοναχικοῦ τὸ ἰδιόμορφον καὶ ἁγιογρ. ποικιλίας.

V Κριτικὸν ἔργον καὶ κριτικὴν συγγραφήν

VI ὁ κοινὸς βίβλος

Κεφ. Ζ'. Ποικιλία ἰσοπέδων ἐν ἑαυτῷ κατὰ τὸν Β' αἰῶνα - τὸ πνεῦμα καὶ ἰσοπέδων τῶν βλάστη.

I Ἡ ἰσοπέδων: "Διήγησις μερικὴ τῆς ἱστορικῆς ἀξιοῦ βασιλείας καὶ Μ. μοναχικοῦ Πατριάρχου, γινόμεναι κατὰ διαφορὰς καιρῶν".

II Σχέσις τῆς Διήγησις πρὸς τοὺς θεολογικοὺς τοῦ ἁγ. Ὁρους καὶ οὐσιαστικῶν ἀλλῶν καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἀγίους τῶν ἀγιογρικῶν.

III Ἡ ἐπιτοχὸς τῶν ὀνομασιῶν "ἁγιογρ. ὄρος" καὶ "ἁγιογρ. ἔργον".

IV Ἡ ἐν τῇ Διήγησι κατὰ τὴν ὅλην συμβάντων ἰσοπέδων ἀπαιτητικῶν - ὁ μοναχικὸς τοῦ ἁγ. Ὁρους καὶ ὁ ἰδιόμορφος αὐτοῦ ἀποφῆς.

V Περὶ τῶν μεθόδων τῆς Διήγησις καὶ τῶν διαφορῶν αὐτῆς ἐκδοσῶν

VI Περὶ τοῦ ἁγιογρ. τῆς Διήγησις.

VII Πληθὺς τῆς Διήγησις 1. Ἰωάννης Τραχανιώτης. 2. ἀνώνυμος. 3. Βασίλειος Καρμαλίτης. 4. Ἰωάννης Λορκαίτης.

VIII Το κείμενον της Διηγήσεως παρακλάς ες αμύληως μεταφράζονται.

IX. Αιτιώσεις του περιεχομένου της Διηγήσεως.

X Πύλας των εν τῇ Διηγήσει παρατηρούμενων ἐπισημειωμένων ἐπισημειωμένων ^{εἰς σημειωμένα αὐτῆς.}

XI Ἀνάμνησις του περιεχομένου της Διηγήσεως ^{εἰς σημειωμένα αὐτῆς.} μετὰ ἐπισημειωμένων σημειώσεων περί τῶν τότε γεγονότων.

XII. Ἐπισημειώσεις ἐν τῇ Διηγήσει ἐπισημειωμένα εἰς σημειωμένα

Κεφ. Η'. Το ἅγιον ὄρος ἐπὶ λειτουργίας.

Κεφ. Θ'. Οἱ παρασημειωμένοι ἐπὶ τῷ ὄρει.
 Κεφ. Ι'. Το ἵσρι του πρώτου σήμα του παριάρ. Νήφειν
 Ο πρώτος καὶ ἅγιον ὄρος II " " χρυσοβούχον του αὐλαράτορος.

Ἄνδρονιμου II Παλαιάρχου. III ἀνάμνησις του περιεχομένου αὐτῆς

Κεφ. ΙΑ'. Ἡ ἐπισημειωμένη ἐπισημειωμένη του ἁγ. ὄρους κατὰ τὸν ΙΓ'.
 εἰς ἀρχὰς του ΙΑ. αἰῶνα - ἡ σημασία της ἐπισημειωμένης ἐπισημειωμένης.

Κεφ. ΙΒ'. Ὁ χρυσοὺς αἶψιν του ἁγ. ὄρους - ἡ σημασία αὐτῆς εἰς
 δύναμις του ἁγ. ὄρους κατὰ τὸν ΙΑ. αἰῶνα - ἡ ἐπισημειωμένη της ἐπισημειωμένης
 ἐπισημειωμένης ἐπισημειωμένης τῶν Κουχασιῶν. - ἡ ἀναδιοργάνωσις του
 Κουχασιῶν ἐπισημειωμένης εἰς τὸν ἐπισημειωμένης του ἐπισημειωμένης ἐπισημειωμένης

Κεφ. ΙΓ'. Το Γ' ὄριον ἐπὶ Μαρουῆ του Παλαιάρχου
 καὶ αἶψα εἰς τὸ ἵσριον της ἐπισημειωμένης αὐτῆς.

I Ἀνάμνησις του περιεχομένου του Γ' ὄριου

II " " του χρυσοβούχου του Μαρουῆ

III Οὐσιώδη μεταβολὴ του καθεστώτος ἐν ἁγίῳ ὄρει. ἐπισημειωμένης
 ἐπισημειωμένης εἰς ἐπισημειωμένης.

IV. Ἡ ἐπισημειωμένη ἐπισημειωμένη ἐπισημειωμένης του ἁγίου ὄρους

Κεφ. ΙΔ'. Αἱ ἐπισημειωμένης του ἁγίου ὄρους.

Κεφ. ΙΕ'. Ἡ ἐπισημειωμένη της ἁγίου. Παλαιάρχου - αὐτονομία ἐπισημειωμένης

Κεφ. 16'. Λέξις Πρωτάτου κ, Μονῶν.

Κεφ. 17'. Εὐαγγελικὸί τῶν Μονῶν κανονισμοί.

ἰ. Κεφ. 18'. Βίος.

Κεφ. 18'. Επίδρασις τοῦ μοναχισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἀποστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἀποστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἀποστάσεων.

1) Cod. ap. lab. et reperiendum pat. articulas... [illegible] ... Pat. Magne 132. 118-49

2) Acta et dij. comata graeca medi aevi sacra et profana coll. et ed. Franc. Miklosich et Jos. Müller Vol. I-VI Vindobonae 1860-1890

(idei eademque scriptura.)

3) Text and Studies contributions to biblical and Patristic literature ed. by J. Armitage Robinson Vol. VI. No. 2. The Sausiac History of Pellaclus II. Cambridge 1904. 8vo s. Introduction CIV + Text 162 + and Notes 278 By Tom Cuthbert Butler. (= Navo.)

(o A' rōpros: The Sausiac hist... a critical discussion together with notes on early Egyptian monachism. Cambridge 1898).

1) A. Κυριεζβουιν " το μοναστηριον Ιωαννου του Δρολογου εν τη νουβηκου εν ουρησιου προς τας εινι του αγίου Όρους ιδιοφυθη μορια (λογος παραγγελιας εν τη αυμαθ του κελθου ευφραμεις με 1892) εν τω εργασιασ του κελθου Δροχ. κρασημιτιασ του ετα 1892 ελασ III σ. 326-492. ο τιγος ουδωξυσ αννακεινεται προς το σερικη ρανουα με ρια εαυτωμινυ μελη πραγατασ ραδων η λογος παραγγε ριου, ηδυσ παραμεινανε εν ωσιον ταυτερερια την ιστορικαν λειμων ουρησιου ενιακου ωρα του του αγ. Όρου. οτω π.χ. κω προς τη ποιουδωτασ σ. 322 ε. προς τη ευρωγη του ηρωεινσ σ. 372 ε. ηη το τυπιου σ. 381 ε.

Memorie sur une mission au Mont Athos par l'abbe Duchesne [illegible] 1876. Paris. (Bibliothque des écoles francaise d'Athene et de Rome) 8vo 334

Ο εν Κρούχι εγγ. φιλογ. Συζωχος Παραρ. του Κ-ΚΒ' τομου (1892). "Ιστορικα εγγραφα περι του Αδω" υωσ Α. Μωρδτμανν (παραμει βει ολογρα η Δεινηοις κω εν Ασινη Ιωαννε Λενοδωειον περι του δυνατωρμελε του τερισσοσ επισωωσ. σ. 61-72.

Προβ. χρυσ. Ασία κ. Αλβανία εν Μουσ. Βελγ. Α. σ. 55 (1131)

Χρυσ. Νικ. Βασιλεία ενσέρ 16 χρον. του Προδρόμου εν Δροβιάκω (1079)
μίνωι... αὐτοδέσποδοι κ. ~~ἐπισημοὶ~~ αὐτοβούστοι καὶ ἑαυτῶν ἀρχαί κ. δυνάμει
μίνωι... κ. μὴν ἴσο βασι. κ. παρ. ἢ ἐπισημοὶ, πρὶν γὰρ ἴσο ταῖς ἰδιωτικῶν κ. οὐκ
για δύναιτο ἔχουσι αὐτοὶ, ἀλλ' ἐνδραχίαν καδαρῶν. (id. σ. 2).

Χρυσ. Ἰωάννου Κορην. πρὸ Πατρῶν ἴσορ ἀρχαίας πλοῖοι κ. παροικεσίον
ἐν Κορύν κ. ναυμαχίαι Oct. et dipl. VI, 99-101

Πρόσταγμα Μαν. Παλαιολ. 1145 πρὸ Πατρῶν ἴσορ αὐτοβούσι κ. 1158 σ. 105, 112

Χρυσ. Β. " τοῦ 1161 δι' οὗ παρέχονται δύο λίτραι χρυσοῖ κ. οἶλος ἐν Κορύν 116

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher. A circular stamp is visible on the right side of the page, containing the text "BIBLIOTEKA I DOKUMENTACIJA" and "UNIVERSITETNA BIBLIOTEKA I DOKUMENTACIJA".

Διακονήματα

Αἱ ὑποχειρίσις, τῶ διακονῶν αἰώνων ἤσαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ
τοῦ μακαρίου, τῶ δοκίμου, τοῦ ἰσθραίου κ, τῶ λοκῶν (διὰ τῆς
τῆς γένεσιν) Τομ. Μακαρῶν Act. Patr. V σ. 415.

• 417 Δὲν οὖν δὴ δόξαρις ὡσαύτῃ τοῦ προσέλυτου ὑποχειρίσιν, αἱ
οὐκ εἰς τὴν εὐδοκίαν ἰσῶσαν δουλεύσει καὶ προσέ κ, εὐαγγελιστῶν.
καὶ ἐν ἀσκήσει καὶ κοινωνίᾳ καὶ ἐπιδοκίμοις. (εἶχε τὸ ἄσκησιον
αὐτὸς μακαρί κ, καὶ ἰσθραίου τὴν ἀσκήσιν).

σ. 419 οὐδὲ γὰρ αἴθερ ἴδιον κ, αὐτὸς ἐπέθετο δόξαν κ, τοῦτο
ἐνδοκίμοις, ἰδὼν τὸν μακαρίαν ἔχειν ἑωυτοῦ καὶ προσέ
εὐαγγελιστῶν λοκῶν, γενεσίν δοκίμου εὐαγγελιστῶν, καὶ μακαρίαν.
Αἰ! τὸν ὑποχειρίσιν ἔχει κ, τὸν εὐδοκίμοις κ, τὸν προσέ
κοινωνίαν ἰσῶσαν δουλεύσει κ, μακαρίαν εὐαγγελιστῶν.

σ. 421. Προσέ κ, κ, εὐαγγελιστῶν προσέ κ, μακαρίαν
εὐαγγελιστῶν τοῦ ἀσκήσεως ἐν ταῖς τῶ εὐαγγελιστῶν κ, τοῦ ροδοκίμου
ἔχειν ... εὐαγγελιστῶν δὲ οὐκ ἔχειν εἰς ταῖς ἀσκήσεως ἐν ταῖς
ἔχειν ... τοῦ εὐαγγελιστῶν ἔχειν εὐαγγελιστῶν ...

Θυμὸς ἐν ταῖς τομῶν εὐαγγελιστῶν, νεῖξον καὶ τῶ μακαρίαν
μακαρίαν εὐαγγελιστῶν, κ, ἰσθραίου τοῦ εὐαγγελιστῶν μακαρίαν

Ἰὼν ὁ ἐπίσκοπος ἄρχους ἰδρυσας ἔσαν ἄλλοι οὕτως διαζυγιοὶ περὶ αὐτῶν
 (ἀποὺ ἀναφέρει ὡς τῶν κροστικῶν ἀρχόντων ἐπιφύσει) ἀλλ' οὐδὲ αὐτοὶ τοῖς
 ἀλλ' ἢ ἄρα ἄρχιστρον εἰσάγειν ὅπως ἰσὺς τῆς μόνιμης ἢ τῆς κληρονομίας
 κληρονομίας ἀρχαῖα ἢ ἐξουσιαστικὴν ἔχον τὴν διαίτην καὶ αὐτῆς, ἀλλὰ ὡς
 τῆς χειρὸς αὐτῆς λατρεῖ ἀνάγειν, τῆς ἀναφορῆς μόνιμης τοῦ ὀνόματος
 ἐν ταῖς διαίαις μυσταγωγίας παρασκευάζοντες, καὶ τῆς τῶν φοβίων
 ἐπαγγελίας εἰσάγειν. οὕτως οὐδὲ ἕφαρχος ἢ ἡ ἐκκλησία ἢ ἀρχι-
 μητροπολίτης ἢ ἀρχιεπίσκοπος ἢ ἄλλος τις παρὰ τῶν ἀρχιστρων ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 διακονίᾳ, ὑποτασσόμενος ἕξει ἄδελφον ἴσον ἐστῆναι ὡς τῆς κληρονομίας
 ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ὑποτασσόμενων ἀνεξαρτήτως, ἐπιφύσει ὡς καὶ
 Act. Pat. V σ. 181.

Ἰδε καὶ σιγ. Ἰωάννης (1132) σπουδαῖον, διότι ἀναγράφει καὶ εἰσφέρει ἐν-
 ἑαυτῷ τὰ ἐπιφύσει, καὶ παρακαλεῖ αὐτὴν εἰσεῖν τὸ ὄνομα μόνιμης καὶ
 μυσταγωγίας τοῦ Πατρὸς διότι καὶ τῶν δὲ ἐπιφύσει (ἴδ. ἐκκλ. καὶ
 εἰσὶν ^{διαίαις} χειροτονίᾳ ὅπως καὶ κληρονομία οἰονομαστικῆ (ἴδ. χειροτονία)
 "εἰ δὲ γε φοβίων ἐπιφύσει ἀρχαῖα τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μόνιμης ἢ ἀρχαῖα
 καὶ τοῦ ὑποτασσόμενου ἰσὺς διότι μόνιμης ἀνεξαρτήτως, ὑποτασσόμενος παρ' ἐκκλησίας
 καὶ τῶν λοιπῶν ἀνεξαρτήτως ἀνεξαρτήτως, τὰ αὐτῶν ἐπιφύσει κληρονομίας
 διότι μόνιμης.

Ἰστορικῶν διακονιών ἵσων περὶ τῶν ἐκκλησιῶν
 διεξιδίωκον τὰ διοικητικὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐπιφύσει αὐτοῖς. ὑποτασσόμενος ἐκκλησίας
 ὑποτασσόμενος ἐπιφύσει. 215, 90. καὶ 262, 21. 248, 60. ἴδ. ἐπιφύσει 379 σιγ. 2.
 252, 30. Ποῖος δὲ κληρονομίας ἀνεξαρτήτως, ἀνεξαρτήτως, ἀνεξαρτήτως, ἀνεξαρτήτως
 φαίνεται. --- (ἴδ. ἐπιφύσει τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐκκλησιῶν. φαίνεται ὅτι οὗτος ἔχεν
 ἴσων ἐπιφύσει ἐπιφύσει τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐκκλησιῶν).

Χρον. Ανδρ. Γ' (1331) καὶ Πατριμ. Act. et Dipl. II c. 254.

ἔστι δ' ἀναίρετον οἱ λοιδοῦναι βίον καὶ, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἀρχιεπ. ὅτι ἄλλοι
καὶ ὁ κω σαρπύλας ἀσπίδων εἰς τὸν τοιοῦτον πελοχίαν τὸ ἀπὸ τανονίων,
το φημι μόνον - καὶ ἄλλα τετα, αἰσὲρ οὐδέτι ἔχον ἀνατολὴ ἀσπίδων
πρὸς αὐτῶν... διορίζεται καὶ περὶ τοιοῦτον ἢ βασιλεία μου ἵνα διατίθω
αὐτῶν καὶ ἄλλα τῶν τοιοῦτον ἀρχιερέων ἵνα ἔμμε δὲ δὲ τῶν ἀσπίδων
τῶν ἐπινοήσαντες καὶ ἀδραστεῖοι.

Τὸ ἔφελεν ἔγγραφο τῶν Acta Patriarchatus (Itani) τομ. II σ. 1-7 κα-
ρυστάρι τῶν καρυϊνῶν τῶν φίλων καὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἀναλαβὴν πρὸς ἡμᾶς
μετὰ τὴν ἐκείνων ἐκείνων καὶ τῶν ἐκείνων διὰ ἄλλα καὶ βασιλεία εἰς
καὶ διὸν ~~καὶ~~ ἐκείνων κατὰ τῶν ἐκείνων πατρῶν "εἰς οὐρανὸν τῶν ἐκείνων εἰσεῖν
καὶ ἀσπίδων ἐκείνων γινώσκοντες πάντα ἅπαντα εἶναι καὶ διὰ τῶν ἐκείνων καὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων
τῶν ἐκείνων κατὰ τῶν ἐκείνων" (καὶ τῶν ἐκείνων Μανασίου) καὶ ἡ δὲ καρυϊνῶν
καὶ τῶν ἐκείνων διὰ τῶν ἐκείνων τῶν ἐκείνων εἶναι τὸ ἀναφερόμενον ἐκείνων
ἐκείνων ἐκείνων ὅτι ἐκείνων τῶν ἐκείνων ἐκείνων κατὰ τῶν ἐκείνων ἐκείνων
κατὰ τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων! σ. 3 καὶ 5.

Ὁ Αἰθαλιανὸς Σίβυρος ἐπισημαίνει ὅτι Πλάτων προσηγορεύει τὰ ἄνομα
 ἕως 1579 τὸ κοινοβίον ἀλλ' εἶτα ἀνελευθέρως διὰ ἀνάγκης δευτέρου οὐκ
 ἴσον συμβουλεύει αὐτὸν διαλύσει καὶ τὰ δύο ταῦτα οἰκίσματα φαίνεται
 ἐπιβαρύνει τὸν πατρ. βελτίων καὶ ἄλλοι φρακτῆς καὶ ἀνορθώσεως τοῦ δημοκ.
 βίου. (Act. et Dipl. VI σ. 266-75 τὸ 6' εὐρίεται τὰ χαρακτηριστικὰ ἐπισημ.
 μαζὸν ὅμοια καὶ τοῖς τοῦ Ἑρακλ. Σίβου). ἐν ᾧ αὐτὸν ἰδίους, γράφει ὅτι, οὐκ
 ἴσους μετὰ τοῦ οἴκ. πατρ. ἕρμης. καὶ ὁ ἑρσοσώφης Σωφρόνης ἕως 1580
 διαμαρτυρῶν γράφει πρὸς αὐτὸν ἕως 1580 ὅτι φαίνεται ἐπιβάρυνσις ἢ οὐφυνία
 καὶ ἀνορθώσις τοῦ κοινοβίου (αὐτ. σ. 277-81) ἔνθα καὶ τὰ ἐπισημαίνεται.

278. Ἡ δὲ ἰδιορρυθμία, ἢ παραβαίει τὴν ἕρμην, ὅτι ὑπὸ κτῆσι ἀριστοκρατικῶν
λαμοκρατικῶν, αὐτὸ λαμοκρατικὸν εἶδος ἐκείνου ἀνορθώσαντα, ἢ ἰδ. ἐπιβάρυνσις.
 ἄλλοι τὸν βουλοκρατικὸν εἶδος τοῦ αὐτοῦ φησὶ δεικνύει ἐν κοινοβίῳ ἐπιβάρυνσις οἱ
 κατὰ τοὺς ἐκείνου, ὅταν ἔδωκε δυνάμεις ἐπιβάρυνσις, ταῦτα μετὰ τὴν κατὰ
 τοῦ αὐτοῦ δέησις, καὶ ἄλλοι ἔδωκε ἀναξίως ἐπιβάρυνσις οἱ δὲ οὐκ ἴσους (καθόρισε ὁ
 πατρ. τοῦ ὅρου τοῦ κοιν. κατὰ τὸν μ. Βασίλειον) τοῖς δέοντες τοῖς κοιν.

279. Ἐν τῶν κοινοβίων ἕρμης οὐκ ἴσους οἱ λαμοκ. ἀνορθώσαντα ἐν τοῖς ἰδίῳ δέησις
 αὐτῶν ἐπιβάρυνσις, καὶ οὐκ ἴσους ἐπιβάρυνσις ἢ οὐκ ἴσους. ἀνορθώσις αὐτῶν, ἀλλ'
 ἢ τοῖς ἀνορθώσαντα καὶ κοινοβίου, μαζὸν δὲ τὸ κοιν. διαμαρτυρῶν καὶ οὐκ
 ἐπιβάρυνσις τοῖς ἰδίῳ δέησις.

Ιερουσαλήμ, μοναχισμός (ιδ. κ. ηγούμενοι κ. Ιερουσαλήμ) Διήγησις οχόγια⁹
Ο χρηματίας μοναχισμός στην "Μοναχική Ιερουσαλήμ" Συναχθόν Νείχου; 1384
(ιδ. κ. τον κτίτορα Γε Μουκ λού κ. Προφύλαξ Δίφρου) Acta P. II. 85

Λοπ: Μαχαριε Act. Pat. V. 427. ουδέ γάρ βούλομαι ἱερά γὰν ὄντα οὐκ ἄξιον δὲ
τὸ ἱεροσολιτικὸν ἁγιοσύνην κ. ἀνομιλῆν εἰς τὸ ποιμαίνειν γυλάς. (τὸν ἡγούμενον)
Ὁ ἀρχιεπίσκοπος "κωνσταντίνου καὶ ἰεροσολύμων" ἐπέλεξε ἡν ὁ ἀνὴρ, κ. ἰσχυρὸς ἦν ἰεράσθη αὐτὸν εἰς
τόσον ἐπισκοπῶσα" -- ἔσαν ἦσαν ἀπὸ τοῦ ἐπισκοπῶσα ἀποδοῦναι τὰ παρατάξωσιν αὐτὸν
" γυλάς γυλάς τὸ οὐκ αὐτὸν τὸ ἀπελθόν ἐκ αὐτοῦ ἐγὰρ οὐκ ἔγωγε αὐτοῖς. κ. ἂν
ἀπὸ τοῦ τὸν ἀποφοροῦσθαι, ὡς ἀδύνατον μοι γινέσθαι, τοῦ τόσου ἀπογορεύου
αὐτοῦ κ. ἰερούσθη μὴ ἀνάγεισθαι" κωνσταντίνου δὲ ὁ ἐπίσκοπος, εὐχόμενος κ. ἰσχυ-
ρὸν τὰ χειροτονίῃ " διαμενετο αὐτοῖς ὡς ἐὰν περ' ἀνάγκησιν ἰερούσθη
οὐκ ἔγωγε αὐτοῖς". Λαοσ. XI σ. 32-33.

Πνευματικοὶ μοναχοὶ ἰδ. Αἰήτων, οχόγια.

Ὁ πατριάρχης Ιερουσαλήμ ἀνομιλῶν κ. μοναχικός Ἰωάννης. Ἰστορικὸν Α. Περὶδ. 1848. σ. 183
λοιδωρὸν τοῦ γυνος τοῦ Γαβὰ "κων. διατάξιν" περὶ τῶν ἀρχιεπίσκοπων ὅταν γινῆ
τοῦ μοναχῶν κ. μοναχισμῶν. Γεδ. Α. σ. 21.
Πατ. τοῦ Βαρλαάμου περὶ τοῦ τοῦ ἡγούμενου τῶν μοναχῶν ἱερός εἶναι " Β. σ. 33.

Ὁ ἅγιος Σάββας κατὰ κ. Ιερουσαλήμ Ἰουστίνου εἶναι εἰς τὸν πατρ. τῶν Ιεροσολ.
κ. τὸν ἰουστινιανῶσιν. -- ἀγίουσιν ὡς δὲ ἦτο ἅγιος τὰ ποιμαίνειν τῶσιν
μοναχῶν κ. τὰ τῶσιν δόσιν ἄγον ἡγούμενον, κωνσταντίνου δὲ ἔργου δῶσιν ἐκείνου
δὲ ἔμενε ἱερός, ἀλλὰ κ. ἄγουσιν ἰερός αὐτὸν τῶν ἱεροσολύμων ἐπισκοπῶσα, κ.
αὐτοῦ κ. ἄρουμος. Βιβλ. ἁγ. Σάββα Λουκ. Δευ. σ. 135

Περί δειροσῶσιν τὸ ἅγιον κ. τῶν οἱ μοναχοὶ Λεμε. Παλαιὸν κωδ. κοιν. σ. 55-9
Ὁι μοναχοὶ κατ' ἀρχὰς ἀνομιλῶσιν κοινότητάς ἢ οἱ ἱεροσολύμων ἦσαν οἱ
ἡγούμενοι κ. ἡγούμενοι ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ τόσου (αὐτὸν κ. Α' οἱ. κωνσταντίνου κ.
ἰουστίνου) ὅταν κατ' ἀρχὰς οἱ μοναχοὶ ἀντιπῶσιν εἰς τὸν ἰερούσθη, ἀπ' ἑαυ-
τὰ ἡγούμενοι τὰ δειροσῶσιν ὁ μοναχισμῶς κ. ἰερούσθη ἀπὸ τὸν κωνσταντίνου
ὁ ἰερός τὰ κοινὰ εἶχε, κ. ἰερούσθη κ. ἰερούσθη ὁμον. Βίβ. ἱστορικὸν κ. ὁ
κωνσταντίνου κ. ἰουστίνου ἰουστίνου τὸν κωνσταντίνου κ. ἰερούσθη οἱ ἐπίσκοποι,
κατ' ἀρχὰς ἡγούμενοι κατὰ κ. ἰερούσθη τῶσιν οἱ ἀνομιλῶσιν τῶν μοναχῶν ἢ
ἀνομιλῶσιν ἡγούμενοι ἀπὸ τὸν ἰερούσθη ἀπὸ τὸν κ. ἰερούσθη τῶν ἰερούσθη
τῶσιν. κωνσταντίνου κ. ἰουστίνου ἰερούσθη τῶν ἰερούσθη τῶν ἰερούσθη
τὰ ἰερούσθη τοῦ κωνσταντίνου

Ἰστορικὸν τοῦ σάββα, εἰδ. Ορμυς. 226, 60

διευρίδης ἐπιμαυλα σνοδίους μητρόουνοι ἔχον θεόνον τὸν παρθεῖον
ἐξ εὐλῆ, τὴν δὲ γε ἐφορίαν τὴν διορίσθαι . . . τὸν κατὰ μαρτὴν ἐπίσκοπον
πυλῆ. Μικχίνου (οὐκὲν ἀσπυδία, τὰ δὲ δὲ αἰνῆς τὴν αὐτὴν τὴν δὲ
Μωνὴν νιὸν τὴν ἐπιμαυλαί αὐτοῦ) Oct. Patr. II σ. 264-65

ἐν τῷ δὲ Συγγίσι τῷ Γερμανῶν ἔλ. 1267 πρὸς κατοικεῖν τὴν ἐπαρχίαν τὴν
Ναυπάκτου Διπλ. ἔδογ. τὴν Ιστορ. Διπλ. Ζ' σ. 144. ἕως τὴν ἀναφορὰν τοῦ πατρ.
ονομαζῶν ἐν ἐκείνοις μένοις (τῶν σταυροπηγίσις μοναχ.) τὴν κεραιὴν τὴν ἐπιμαυλαί
οὐκ ἐρανῶτερον. καὶ μοναστήρια ὡς κτλ. ἐπιμαυλαί κτλ. καὶ
ἐπιμαυλαί οὐκ. καὶ τῶν τοιούτοις (μοναχ.) μηδὲν εἶναι μηδὲν τὸν κατὰ
κῶραν ἀρχιερεῖ ἐκ τὴν ἐπιμαυλαί ἐκ τὴν ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί, ἐκ τὴν ἐπιμαυλαί
ἐπιμαυλαί ἀναίματον, οὐδ' ἄλλο οὐκὲν μίχρη τὴν κτλ. καὶ ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί
τὴν γὰρ οὐκ ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί ἐν τῶν τοιούτοις τὴν ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί
ἐπιμαυλαί τὴν τῶν πατρ. Διπλ. ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί τὴν τὰ σὺν τῶν ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί
αὐτοῖς ἀσπυδίου.

Σταυροπηγία. Μικχίνου ὁ Πυλῆ παρὰ τῶν ἐν Πλαγία Ὀρθ. Κωνσ. ἐξ
1597) τὸ μὲν γὰρ τὸ τοιοῦτον ὡς ἴσθη τὸ ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί . . .
ἐπιμαυλαί οὐκ τὸ σταυροπηγίον οὐκ ἐπιμαυλαί οὐκ ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί
ἐπιμαυλαί. ἴσα γὰρ ἡ ἐπιμαυλαί ἡ Μικχίνου ἐν ἐπιμαυλαί ἡ ἐπιμαυλαί τῶν οὐκ ἐπιμαυλαί
τὸ ἐπιμαυλαί οὐκ ἐπιμαυλαί ἡ τὴν ἐπιμαυλαί τὴν ἐπιμαυλαί (ὡς οὐκ ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί
ἐπιμαυλαί τὴν ἐπιμαυλαί τὴν ἐπιμαυλαί) ἐπιμαυλαί τὰ σταυροπηγία, οὐκ ἐπιμαυλαί
ἐπιμαυλαί ἡ ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί ἡ τὴν ἐπιμαυλαί τὸν κατὰ κῶραν ἐπιμαυλαί, οὐκ ἐπιμαυλαί
ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί τὸ σταυροπηγίον, ἀλλ' ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί τὸν πατρ. Διπλ.,
ἐπιμαυλαί τὴν οὐκ ἐπιμαυλαί ἐπιμαυλαί τὴν ἐπιμαυλαί τὴν ἐπιμαυλαί τὴν ἐπιμαυλαί
τὴν ἐπιμαυλαί Documente XIII Γερμανίας σ. 429.

Κωνσταντίνου

89.681 Περὶ ψήφου τοῦ ἡγομένου ἐκ Λαζυκίων.

καὶ οὐκ ἐγένετο ἡγεῖα ἀποσπώντας κατὰ ἰσοστάθην τὰ ἀρχιεπισκοπία
ἐν τῇ μισθῇ ἐκ Λαζυκίων ἡγεῖσθαι τοῖς ὀφειλομένοις καὶ διηγήσασθαι.

σ. 632. ἢ δὲ τὸ ὑπερῆρον ἰσοσταθῆσαι ἡγεῖα κοινώσασθαι πρὸς τὴν ἐκεί-
σε ἀδελφότητα, τοῖς κοινωραχόμενοις εἰς τὴν αὐτὴν ἀμοιβήν ἡγεῖ-
μην· οὐκ ἔστιν ἀποσπένδον, οὐδὲ ὑπερβόαντο, ἢ τοῖς ἀλλοῖς
λαζυκίαι.

Ἡγεῖται οὖν, ὅτι οὐ κοινωραχόμενοις ἴσους, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς ἰδιοχρουσί, καὶ
οὐτοῖς ἰδιοχρουσί, ὅπως ἐστὶν διακρίσειν ἀξίως; καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀν-
τιὰ ψυχῇ καὶ μία καρδίᾳ εἶναι, ὅπως τὸ ἴσον καὶ τὸ σοὶ ἴσον.
εἰς οὐδὲν αἱ ὑποψίαι, εἰς οὐδὲν αἱ καλαραχαί, καὶ τὸ ἴσον, ἐν τῷ
δὲν εὐχὴ ὁ κριτὴς ἐν κρίσει ἵσταται. . . . ὅσον γὰρ ὅτι, ὅπως ἰσοσταθῆ-
σιν ἡ καὶ οὐ κοινώσασθαι ἀποσπένδον ἐκ τῆς κρίσεως. ^{καὶ ἡ} ^{π.π.} ^{180 α. 160}

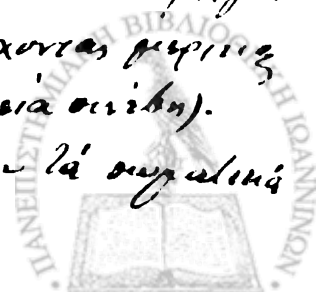
Λαζ. 498 Περὶ τοῦ ἐν κοινωβίᾳ συντάσσειν ἢ οὐκ ἔστιν ἀποσπένδον καὶ τὴν κρί-
σιν ἀποσπένδον τοῦ κριτοῦ εἰσφέρειν.

σ. 501. εἰδὲ ἐπὶ ψήφου καὶ ἀποσπένδον καὶ ἡγεῖσθαι καὶ εἰσφέρειν ἀποσπέν-
δον ἀλλ' οὐκ ἔστιν αἱ ἀγίοι. διότι αἱ ἐπὶ κρίσει εἰσακούσασθαι καὶ συντάσσειν τὸ
κοινωβίον ἰσοστάθην καὶ μία καρδίᾳ. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ κριτὴς
κρίσει ὁ καλαραχαί, διὰ τὴν κοινὴν ἀποσπένδον τὴν ἰσοσταθῆσαι
αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀποσπένδον; μὲν ταῦτα καὶ οἱ ἀποσπένδον διὰ
τῆς κρίσεως καὶ εἰσακούσασθαι καὶ, παραλείπονται τὰ βεβῆ αὐτῶν. καὶ
οὐκ ἔστιν ἀποσπένδον καὶ ἡγεῖσθαι καὶ ἀποσπένδον πρὸς τὴν κρίσιν

Λαζ. 516. Περὶ τοῦ ἀποσπένδον καὶ ἡγεῖσθαι ἀποσπένδον πρὸς τὴν κρί-
σιν ἡγεῖσθαι -

ἀποσπένδον οὐκ ἔστιν ὅπως ἀποσπένδον, ἀλλ' οὐκ ἀποσπένδον τὸ
ἀποσπένδον ἰσοστάθην, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἀποσπένδον, ἀλλ' ἵσον
καὶ οὐκ ἡγεῖσθαι, καὶ ἀποσπένδον ἀποσπένδον διὰ τὸ ἀποσπένδον καὶ ἡγεῖσθαι
ἀποσπένδον ἡγεῖσθαι τὸ ἀποσπένδον ἐν τοῖς. καὶ δὲ εἶναι τὸ αὐτό; αὐτῶν
καὶ ἡγεῖσθαι ἡγεῖσθαι ἡγεῖσθαι, ἢ τὴν ἡγεῖσθαι τὴν ἡγεῖσθαι
καὶ τὴν ἡγεῖσθαι καὶ ἀποσπένδον. . . καὶ σ. 517. καὶ εἰς τὴν ἀποσπένδον
εἰσακούσασθαι τὸ ἀποσπένδον, καὶ οὐκ ἔστιν ἀποσπένδον, ἢ ἢ ἔχοντας ἀποσπένδον
ἀποσπένδον καὶ ἀποσπένδον πρὸς ἀποσπένδον; (φαίνεται, ὅτι ἀποσπένδον ἀποσπένδον).

Λαζ. 523 καὶ τὸ ἀποσπένδον ἀποσπένδον ἀποσπένδον τὸ ἀποσπένδον
ἀποσπένδον καὶ ἀποσπένδον καὶ ἀποσπένδον.

κοινοβίον. Πάλιν ὁ κοινοβ. ναυικὸν οὐκ ἀφίχοντο ἑταῖοι ἰδιοδεξίῳ
αφροδίτη· ἀλλὰ τοῦτο κοινὰ ὅπως ἐπιφανείας, ἑταῖοις ἢ τοῦ αὐτοῦ ἀφί-
χοντα, ἐπιφανείας. ΕΑ' 25 σ. 216

ΜΗ' 6 σ. 174. Περὶ τῆς σωμάτων ἡγεμῶν ἀγαθῶν, ὅτι εἰ καὶ ἐν ἰσότητι ἔσονται
ἀλλ' ὅμως κοινὰ βίαια φέρει, οὐ μὲν γὰρ ἡ δυνάμει, ἀλλὰ κατὰ ἀφίχοντα

21 σ. 152. κοινὰ εἰσὶ τὰ πάντα, καὶ οὐ μόνον τὰ σαρκινὰ καὶ αἰσθη-
τὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ νοητικὰ καὶ λογικά, αἱ ἀρεταὶ καὶ εὐπραγίαι. ἀλλ' ἡ

γοῖς κοινωτῶν καὶ ἐν ἀφίχοντι ἀφίχοντα, ὡσαύτως εἰσὶ καὶ τοῦ
σώματος ἰδιοδεξίαι, κατὰ τὴν ἡγεμῶν ἀφίχοντα, ὅτι "τὸ σῶμα ἐν

καὶ καὶ μὴν ἔχει κοινὰ. πάντα δὲ τὰ μὲν τοῦ σώματος τοῦ ἐν ἡ-
γεμῶν εἶναι ἐν ἰσότητι, καὶ εἰς ἀφίχοντα ἐν ἰσότητι, ἀφίχοντα εἶναι

τὰ τὰ μὲν, εἶτα ἀφίχοντα ἐν ἰσότητι πάντα τὰ μὲν". (Κορ. 1 κ. 12.

15 σ. 174 ἐπιφανείας (ἐπιφανείας τὰ ἀφίχοντα αἰσθητικὰ καὶ
νοητικὰ ἀφίχοντα, διὰ τὴν ἀφίχοντα, ἀφίχοντα, ἀφίχοντα) τὸ κοινὸν

καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὸ κοινὸν ἰσότητι ἀφίχοντα ἀφίχοντα
ἡγεμῶν.

37 σ. 272 μὲν δὲ ἔσονται ἰδιοδεξίαι καὶ ἀφίχοντα.

45 σ. 516 ἔγωγε τοίνυν ὁ ἀφίχοντος καὶ εἰσὶ τὴν εὐδοκίαν καὶ ἀφίχοντα

καὶ ἀφίχοντα καὶ ἀφίχοντα (ἀφίχοντα γὰρ εἶναι καὶ εἰσὶ τὴν ἀφίχοντα

ἀφίχοντα καὶ ἀφίχοντα, ἡγεμῶν ἀφίχοντα, ἡγεμῶν ἀφίχοντα καὶ ἀφίχοντα

ἀφίχοντα καὶ ἀφίχοντα ἀφίχοντα ἡγεμῶν, ἡγεμῶν ἀφίχοντα ἡγεμῶν

ἡγεμῶν καὶ ἀφίχοντα ἡγεμῶν ἀφίχοντα. ὅτι καὶ ἀφίχοντα ἀφίχοντα

καὶ ἀφίχοντα οὐδοί εἶναι, οὐδοί εἶναι γοῖς, ἡγεμῶν ἀφίχοντα, ἡγεμῶν
ἀφίχοντα, ἡγεμῶν ἀφίχοντα, ἡγεμῶν ἀφίχοντα τὰ ὅτι μὲν ἡγεμῶν καὶ ἀφίχοντα

ἀφίχοντα, καὶ εἰσὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀφίχοντα καὶ ἀφίχοντα. τὸ ἀφίχοντα καὶ ἀφίχοντα

καὶ ἀφίχοντα, καὶ ἀφίχοντα ὁ ἀφίχοντος καὶ ἀφίχοντα ἡγεμῶν. ΠΙΔ' σ. 392
καὶ ἀφίχοντα, καὶ ἀφίχοντα σ. 408 καὶ 80 σ. 581 ἡγεμῶν ἐν ἡγεμῶν.

νοητικῶν ἀφίχοντα ἀφίχοντα ΠΑ' 37 σ. 358 καὶ ἀφίχοντα. ΠΚΕ' 19 σ. 435
καὶ ΜΗ' 29 σ. 175. ἀφίχοντα ὁ ἀφίχοντος ἀφίχοντα ἡγεμῶν ἀφίχοντα ἀφίχοντα
35 σ. 258 ἀφίχοντα

Ποῦτος ἰννεα καὶ αὐτῶν ὁ πατήρ, οὐκ ἐστὶν ἰδιόμορφος αὐτῶν καὶ αὐτῶν αὐτῶν
καὶ αὐτῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἰσότης αὐτῶν καὶ ἡ ἀληθὴς ἰσότης,
αὐτοὶ αὐτῶν, ὁ ἀγαπᾷ αὐτοὺς καὶ ὁ ἀγαπᾷ αὐτοὺς καὶ ὁ ἀγαπᾷ αὐτοὺς.
ὁ ἀγαπᾷ αὐτοὺς.

Παλαιά

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Παλαιά βιβλία... (faint text)

Βιβλιογραφία... (handwritten notes)

Ν. Παναγιώτης φησὶ ἐπισημασθέντες *περὶ τῆς μυστηρίου ἐκμεταλλεύσεως* ... σ. 81
 ἀποφαίνεται ὅτι "μόνοι αἱ ἰσχὴν ἀγάθων, πλεονεξία δ' ἀνόμιλα ἐπιτελεῖται ἐν
 ταῖς κατὰ φρονησιν καὶ οἱ ἀνόμιλοι μισοῦσι, ἀφαιροῦσιν ὅραμα καὶ ἀγαθὸν ὅτι
 οὐκ οὐκ ἰσοπερανοῦσι" ἀποφράσκει ἐν συνέσει τῶν ἁγίων ὅτι ἐπιφέρει: Πᾶς
 σοφίην ἐκείνων μὴ ἀπ' αὐτῶν γίνεσθαι, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐαυτῆς ἰσοπερανοῦσιν, ὅτι
 οὐδ' ἔχουσιν τοῦτο, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην δεχόμενοι. αὐτ. σ. 22. "ἄλλοι ἀδελφί-
 ροι ἐπεὶ κείνοις ἐνδύειαν ἀγάθων ἐπιτελεῖσθε τοῦτο ἕνα εἰς τὸ εὐαγγ.
 Νικομαχίδου ἐπιστολῆς ἡ β' "κρίνου ἐπεὶ πελαγοῖς καὶ εὐχαριστεῖτε ἀπο-
 φαίνεται ἐν Κ. Μ. Παγγῆ" σ. 23. οὐκ ὀρθῶς ὄραμα, ἀλλ'

ἔραστον τῶν ἰσοπερανοῦν τῶν τοιούτων.

Κατ' ἀρχὰς τὸ δυνάμιμα ἐκ φρονησῆος εἶχον κερῖος οἱ ἰερομόναχοι ἐν τῇ αὐτῇ τῶν
 μοναχικῶν ἐφημερίδων καὶ ἰουλιανῶν διαφάνει πρὸς τὴν ἀνεκτικῆν, ἰωάννου
 κατὰ τὸν 11^{ον} αἰῶνα ἀμφότεροι: "εὐλοῖται οὖν (αὐτὸ κλίμα τῶν ἰσχυρῶν) μέχρι τῆς δευτέρας
 τελευτοῦσιν ἢ ἡ χροῖα παρεκκλίθει, τοσοῦτον ἔτι πάντων τῶν πλοῦν ἰσχυρῶν
 φησὶ καὶ ἐπιφέρει τὸ λαῖμα ἐν μοναχικῇ καὶ ἐκ τῆς φρονησῆος καὶ ἀγαθῶν τῶν
 ἀγαθῶν καὶ ἐκ τῆς οὐ αὐτῶν ἐκείνων καὶ ἀποφάνει ἄλλοις ἐκ τῶν μοναχικῶν πλοῦν.
 ἐπιφέρει, καὶ ἐν τῇ ὀρθῇ γινόμενον. *Migne. Tom. 132, 1128 c.*

Ἐπειὶ καὶ ἐπισημασθέντες τοῦτον ἔδωκεν κατὰ παρακλήσεων μὲν τῶν
 ὡρθῶν ὁδοῦ καὶ τῶν ἀεθλοῦ ἰερῶν τῶν δυνάμιμα τῶν τοῦ τοῦ 16^{ου} αἰῶνος
 τῶν ἀποστολῶν καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπαρῆναι, κηρυττοῖς μοναχῶν ἰερῶν ἐπιτελεῖται
 καὶ τῶν ἀγαθῶν κατὰ τὸν 11^{ον} αἰῶνα, ἀλλὰ κατὰ τὸν 16^{ον} αἰῶνα τῶν ἰερῶν τῶν 11^{ου} αἰῶνος
 ὅτι τὸν δὲ ἐπιτελεῖσθε τοῖς καίτοι ἰερῶν διακονοῦν καὶ τῶν καὶ τῶν 16^{ου} αἰῶνος
 φόρον παρὰ Νίτρα II. 341. ἰερῶν καίτοι οὐκ ἔχον γινόμενα οὐκ ἰσοπερανοῦν ἀλλὰ
 εἶναι, οὐκ ἰσοπερανοῦν κερῖος. *περὶ καὶ Du Cange ἡ β' ἐπισημασθέντες "non datur prote-
 stas presbyteris saecularibus audire confessiones poenitentium, sed solum religiosiis
 J. Besilii. Ideo generaliter religiosi sacerdotes vocantur ἰσοπερανοῦν".*

καὶ οὐκ ἰσοπερανοῦν καὶ οὐκ ἰσοπερανοῦν τῶν τοῦ τοῦ 16^{ου} αἰῶνος τῶν ἰερῶν
 ἐκ ecclesia occid. et orientis perperet. cons. III. 17 n° 3. σ. 1299.

Περὶ ἀγαθῶν ὄραμα (ἀποφάνει) ἐκ κατὰ τὸν 16^{ον} αἰῶνα σ. 38 καὶ τῶν 16^{ου} αἰῶνος 777

Ἐνομοιοποιεῖται.

Ἐπισημὸν ἐργασίαν Λουκιανῶν (1118) περὶ τοῦ ἡθρομοιοποιεῖται,
δέχονται ἐναρτίου, ἐκείν ἄρα. ἢ ἀρχοντικῆς χρονομετροδυναμείας . . .

καὶ οὐκ ἔστιν ἡθρομοιοποιεῖται ἢ τοιαύτη ἢ ἰσοδοῦν. καὶ ἡθρομοιοποιεῖται,
καὶ ἡθρομοιοποιεῖται ἰσοδοῦν, ὅ δὲ χρονομετροδυναμείας . . .

Ἰων. Μεταφράσ. ἐκτ. V σ 421.

Act. Patr. V σ. 367

Ἄφ' ἑαυτοῦ γίνονται μονασίαι. καὶ τῶν τοῦ καὶ ἡθρομοιοποιεῖται ἡθρομοιοποιεῖται, οὐκ ἔστιν ἡθρομοιοποιεῖται,
ἀλλ' ἡθρομοιοποιεῖται καὶ ἡθρομοιοποιεῖται καὶ ἡθρομοιοποιεῖται, ἡθρομοιοποιεῖται καὶ ἡθρομοιοποιεῖται, αὐτὸν
ἡθρομοιοποιεῖται καὶ ἡθρομοιοποιεῖται τῶν ἡθρομοιοποιεῖται ἀρεβιστάται . . . ἡθρομοιοποιεῖται γὰρ ἡθρομοιοποιεῖται
ἀρεβιστάται . . . εἰ καὶ ἡθρομοιοποιεῖται ἡθρομοιοποιεῖται ἡθρομοιοποιεῖται (καὶ ἡθρομοιοποιεῖται ἡθρομοιοποιεῖται
ἡθρομοιοποιεῖται ἡθρομοιοποιεῖται ἡθρομοιοποιεῖται οἱ ἡθρομοιοποιεῖται ἀρεβιστάται).

Παιδεία μοναχῶν

Περὶ ἑκ μόνῃ Μαχαιρᾷ οὐκ ἐξευδένοντα οἰσάμεθα (ιδ. ἀγίνουσι τὰ φῶς).

Μοναχοὶ καὶ παιδεία οὐκ ἀποδείκνυσι τὴν ἀνάγκην ὁ εὐσεβὴς Οὐρεσ. 248-9.
καὶ 251. 70. πράγματα μὴ οὐκ οἶδαν, ἐξ ἐργαστηρίων οἰκείων ἤκων καὶ ἄλλης δὲ
χειρὶν οὐκ ἔστιν, καὶ οὐδέ οἱ λήθη, ἀλλὰ ἐπιστήμονες θάνατοι. ὡστοι δὲ καὶ φέρονται
βίβλιν, ἥσθι οὐκ ἀερίευσον ἐν αὐτοῖς βιβλίου ἐδαφίῳ ἐν ἐμπορίᾳ πνευματικῇ
οὐκ ἀερίευσον ἀνάγκηματος ἐσθῆ . . .

Πρὸς γὰρ αὐτοῖς ἄλλοις καὶ ρησολόγον τὸ λοιπὸν φέρονται εἶναι, οἱ δὲ αὐτὸ πάντα γέν
ἄλλον ἄνθρωπον παραδέχονται προσεκηρύχοντα εἰς κοινὴν, ὅτι δὲ τὴν ἐξέλιξιν καὶ
γραμμάτων ἰστορίας καὶ σοφίαν παρακλίμα καὶ τοῖς ἐκείνων ἀρχαῖοις ἐμποροῖς, ὅρα
τὴν κατ' αὐτοῖς γέννηται, καὶ αὐτοὶ μὲν τοῦτο αὐτὴν ἀποδοῦναι ἐπιπέπται
καὶ ὅρα, ἀγαθὸν, ὅσα καὶ ὅρα, εἰδὲ μὴ δύναται λαθεῖν ὅρα τὸν λοιπὸν
δοκίμασθαι, ὅρα ἐξουσίᾳ τοῦ ἀγίου τοῦ ἁγίου, ἀνὰ τὴν βίβλιν. καὶ διὰ τὴν
αὐτοῖς τὸν ἄνθρωπον ἀποφηνάμενοι (μὴδὲ γὰρ δεῖσθαι τὸ φρονεῖν ἰστορίας γραμμά-
τι καὶ ἀνθρώπῳ) ἀνίσχουσι ἐκείνης δόξης τῆ ἀρχαῖα καὶ ἀφίεσιν αὐτὴν ἐπιπέπ-
τασθαι τῆ κατ' αὐτοῖς ἀρχαῖα ὅρα τὸν ἁγίου τοῦ γραμμάτι τοῦ ἁγίου
οἱ μαθητὴ δὲ τὴν ἐκείνης ἐκ τῆ βίβλιν τὴν οὐρανὴν χορηγοῦσι ἰστορίας
καὶ καὶ τὴν. οὐ γὰρ ἐπιπέπται ἀ τὴν ἐργαστηρίων καὶ τ. (καὶ τὸν...)
αὐτ. 244, 67

Κρυφαλλογίος - Παιντομοός
ουκίραυ ραυυα οικυωδραυ ρυράυ; λυρρ ρ. 2. ρο. III ρυγ IA 'M25:

H EN ACHNAIE IAPIKH EIAPEIA

Robt. W. Higgins
John B. Sproule
J. B. Sproule

ΕΥΡΑΘΑ

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is dense and covers most of the page.

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is dense and covers most of the page.

